21/10/2020

Ο Θεός είναι ελεύθερος και θέλει ελεύθερους ανθρώπους

/ Επικαιρότητα

Αυτό που θέλει ο Θεός, είναι να Τον επιθυμούμε, να λαχταράμε, να μην χάσουμε την λαχτάρα. Γιατί όταν χάνει κανείς την λαχτάρα, χάνει και την λαχτάρα για την ζωή ταυτόχρονα και ο άνθρωπος αφυδατώνεται πνευματικά.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 19 Οκτωβρίου ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος, φιλοξένησε στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Χριστόδουλο Μπίθα, Συγγραφέα, Απόφοιτο του Οικονομικού Τμήματος της Νομικής και της Θεολογικής Σχολής και κληρικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, σε μια συζήτηση με θέμα:

«Τα αδύνατα τοις ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ».

Η συζήτηση, πραγματοποιήθηκε χωρίς την συμμετοχή ακροατηρίου και μεταδόθηκε ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ο τίτλος της συζήτησης, όπως είπε ο π. Χριστόδουλος, επελέγη γιατί είναι ένα θέμα που σε όλη την ιστορία του χριστιανισμού, βλέπουμε ότι απασχόλησε τους Πατέρες και όλους τους χριστιανούς, όταν βλέπουν την αδυναμία του ανθρώπου να υπερβεί τον τρόπο της φύσης και να πορευθεί από το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωση.

Δεν είναι ένα τωρινό πρόβλημα, αλλά στην περίοδο που διανύουμε, μέσα στην συγκεκριμένη περιρρέουσα ατμόσφαιρα και το πολιτισμικό πλαίσιο, μπορεί να γίνεται πολύ πιο μπερδεμένο, γιατί ζούμε σε μια συγχυσμένη εποχή.

Αναφέρθηκε στη συνέχεια ο π. Χριστόδουλος, στο γεγονός ότι βλέπουμε, κατά την διάρκεια της ιστορίας του χριστιανισμού, να υπάρχουν διάφορες τάσεις μεταξύ των ανθρώπων, σε ότι αφορά την σωτηρία.

«Υπάρχει πάντα η μέση οδός, των ανθρώπων εκείνων που υπερβαίνουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν και τους πειρασμούς, γίνεται εύφορη η γη της ψυχής τους και συνεχίζουν να πορεύονται προς τον Θεό.

Πάρα πολλοί άνθρωποι όμως δεν αντέχουν και βρίσκονται σε μία κατάσταση απογοήτευσης, επειδή αισθάνονται ότι δεν τα καταφέρνουν, ότι είναι στάσιμοι είναι χλιαροί.»

Και μία άλλη μεγάλη ομάδα ανθρώπων, μέσα στην ιστορία του χριστιανισμού, στρέφεται στον φανατισμό, γιατί ακριβώς όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να δεχτεί ότι είναι στάσιμος, του είναι πολύ πιο εύκολο να αρχίζει να επιτίθεται στους άλλους, να ετεροπροσδιορίζεται και να νοιώθει ότι ο ίδιος είναι καλά, αφήνοντας έτσι στην άκρη την μετάνοια.

Στο σημερινό πολιτισμικό πλαίσιο που ζούμε, βλέπουμε ότι ένα μεγάλο μέρος των ανθρώπων έχει απομακρυνθεί από την Εκκλησία, βρίσκεται σε μία πολύ μεγάλη σύγχυση, σε μία ασάφεια και αυτή η σύγχυση επιτείνεται πολύ από το διαδίκτυο και την ταχύτατη μετάδοση της πληροφορίας.

Υπάρχει ακόμη μία μεγάλη ομάδα ανθρώπων, που βρίσκεται στις παρυφές της Εκκλησίας, δηλώνουν ορθόδοξοι χριστιανοί, αλλά είναι ακατήχητοι και πολλοί από αυτούς δεν έχουν κάποια πνευματική καθοδήγηση.

Και τέλος, μία ακόμη μεγάλη ομάδα ανθρώπων, επιλέγουν έναν δρόμο απολυτότητας, ο οποίος είναι αδιέξοδος.

«Βρισκόμαστε σε μία καμπή της ιστορίας, όπου η πειρασμική κατάσταση που επικρατεί, κάνε τους ανθρώπους ακόμα πιο συγχυσμένους, έτσι που και στην πορεία τους την πνευματική, έχουν πάρα πολλά προσκόμματα.

Βυθισμένος ο άνθρωπος στα διάφορα προβλήματα, αδυνατεί να αποδιώξει τις μέριμνες, να προχωρήσει στην απάθεια. Οπότε βρίσκεται εγκλωβισμένος μέσα σε μια κατάσταση ενός διαρκούς άγχους, όπου συνεχώς μεριμνά για το αύριο, παραβαίνοντας ένα βασικό λόγο του Κυρίου, που λέει ότι πρέπει να αφήσουμε την αυριανή μέρα και να ζήσουμε την σημερινή. Ούτως ή άλλως έχουμε μόνο την σημερινή ημέρα.»

Οι περισσότεροι άνθρωποι οι οποίοι θρησκεύουν, συνέχισε ο π. Χριστόδουλος, αρκούνται και σήμερα, στο νόμο. Πολλοί δεν έχουν αντιληφθεί, ότι ο Κύριος έρχεται να καλέσει τον άνθρωπο σε αλλαγή, σε μετάνοια, έρχεται να του μιλήσει για υπέρβαση.

Πολλοί άνθρωποι προσεγγίζουν την πίστη, όχι για να αλλάξουν, αλλά για να συμμορφωθούν, για να υποταχθούν, για να αισθανθούν κάποια ασφαλή όρια μέσα στα οποία νοιώθουν ότι δεν θα τους τιμωρήσει ο Θεός.

Ο λόγος του Χριστού είναι επαναστατικός, γιατί μιλάει για το πως ο άνθρωπος μπορεί να αλλάξει, πως μπορεί με αυτά τα δώρα που του έδωσε ο Θεός, να υπερβεί τα όρια της φύσης, για να γίνει αυτό για το οποίο πλάστηκε.

Πως ο άνθρωπος θα δεχθεί την χάρη του Αγίου Πνεύματος, αν δεν βγει από τα στενά όρια της καθημερινότητας του.

«Το Ευαγγέλιο προορίζεται για όλους τους ανθρώπους και απευθύνεται σε όλους, με μία προϋπόθεση. Ότι ο άνθρωπος θα συνεργήσει με το έργο του Θεού, με την χάρη, για να μπορέσει να αλλάξει. Πρέπει να καταβάλει αυτήν την οδύνη, η οποία χρειάζεται για να πετάξει ο άνθρωπος από πάνω του, αυτά τα δέρματα προσωπείου που έχει.

Πρέπει κάποια στιγμή να μιλήσουμε ξεκάθαρα για τον πνευματικό νόμο που διέπει το ανθρώπινο γένος. Εξαντλήσαμε δυστυχώς, μια παλαιοδιαθηκική αντίληψη,

μιλώντας περί Θεού τιμωρού, αγνοώντας ότι είναι ένας Θεός αγάπης, που ήρθε να μας πληροφορήσει ότι είμαστε πλασμένοι να ζούμε με αγάπη.»

Όπως τόνισε ο π. Χριστόδουλος, αν ο άνθρωπος δεν προχωρήσει σε έναν δρόμο νήψης, να διώξει κάθε εμπάθεια από μέσα του και να προχωρήσει, όσο είναι δυνατόν, στην απάθεια και να μάθει να αγαπά, έτσι όπως ο Κύριος το όρισε, δεν υπάρχει συνέργεια του Αγίου Πνεύματος.

Ο Θεός είναι ελεύθερος, και σαν ελεύθερος Θεός της αγάπης, δεν μπορεί να ενισχύσει έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν θέλει να είναι ελεύθερος και δεν θέλει να αγαπά. Ο Θεός είναι ελεύθερος και θέλει ελεύθερους ανθρώπους.

Η πορεία προς τον Χριστό, είναι μία διαρκής σειρά αποκαλύψεων, όταν ο άνθρωπος θέλει. Το βασικό ζήτημα στη σχέση με τον Θεό, είναι η επιθυμία. Αυτή η επιθυμία, η λαχτάρα, ο καημός, να συναντήσουμε τον Χριστό, όχι ως είδωλο, αλλά τον Χριστό ως σχέση.

Το ερώτημα, πως μπορώ να γίνω συνεργός του Αγίου Πνεύματος, έχει μία απάντηση, συνέχισε. Όταν αποφασίσω ότι θα κάνω αρχή μετανοίας κάθε ημέρα, κι αυτή η αρχή μετανοίας θα γίνεται όχι προς τα έξω, αλλά προς τα μέσα.

Καταλαβαίνοντας ότι πρέπει να πετάω περιττά πράγματα, ότι με ζημιώνει και κρατώ ότι πραγματικά με οδηγεί να έχω ειρήνη στην ψυχή μου.

Ακολούθως ο π. Χριστόδουλος, αναφέρθηκε στην περί ενεργειών διδασκαλία του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, που περιγράφει τον τρόπο της σωτηρίας.

Για να μπορέσει να σχετιστεί το κτιστό με το άκτιστο, ο άνθρωπος με τον Θεό, υπάρχει μόνο ένας τρόπος, δια των ενεργειών. Όσο ο άνθρωπος ενεργεί και πράττει, κατά τον τρόπο που ο Θεός ενεργεί, και τον Θεό τον γνωρίζουμε μέσα από τις άκτιστες ενέργειες του, έρχεται η χάρις του Αγίου Πνεύματος και ενισχύει τον άνθρωπο.

«Πίσω από την φαινομενική εικόνα των καλών χριστιανών, κρύβονται τα πάθη μας. Και είναι υποκρισία να λέμε ότι εμείς είμαστε οι καλοί άνθρωποι και οι άλλοι που είναι άθεοι είναι κακοί.

Και πολλές φορές δεν αναλογιζόμαστε ότι η μαρτυρία που δίνουμε στους εκτός Εκκλησίας, είναι μαρτυρία αρνητική. Δεν είναι μαρτυρία αυτών που έχουν επίγνωση της ασθένειας τους. Αλλά δίνουμε την εντύπωση των σωσμένων που μπορούν να κατηγορούν τους άλλους.»

Αυτό που θέλει ο Θεός, είναι να Τον επιθυμούμε, να λαχταράμε, να μην χάσουμε

την λαχτάρα. Γιατί όταν χάνει κανείς την λαχτάρα, χάνει και την λαχτάρα για την ζωή ταυτόχρονα και ο άνθρωπος αφυδατώνεται πνευματικά.

Και ολοκληρώθηκε η συζήτηση, με τον π. Χριστόδουλο να σημειώνει:

«Όταν συνειδητοποιήσω την ασθένεια μου και την ορίσω και πάψω να μεταφέρω την ευθύνη σε ένα άλλον, να πως έρχεται η χάρις του Θεού και κάνει τα αδύνατα, δυνατά στον άνθρωπο.

Να θυμόμαστε ότι ο Χριστός μας κάλεσε για την βασιλεία και όχι για συμμόρφωση. Κι όταν κανείς λαχταράει την βασιλεία, τότε δεν χρειάζεται να συμμορφωθεί με κανένα νόμο, γιατί είναι ο λόγος του Θεού ο πνευματικός νόμος που φωλιάζει μέσα του και τον οδηγεί από μόνος του.

Είναι η χάρις του Θεού που έρχεται και μας σκεπάζει, φτάνει εμείς να έχουμε επίγνωση της αδυναμίας μας.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς